

தாள இசைக் கருவியில் மிருதங்கமும் அதன் சொற்கட்டுகள்
ஓர் கண்ணோட்டம்

ப. திவ்யருபசர்மா ^{அ. *}

^அ இசைத் துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர், சிதம்பரம்-608002, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

An Overview of the Percussion Instrument Mridangam and its Rhythm

P. Divyarupasarma ^{அ. *}

^அ Department of Music, Annamalai University, Annamalai Nagar, Chidambaram-608002, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
sarmamir@gmail.com

Received : 29-06-2021
Revised : 15-05-2022
Accepted : 27-05-2022
Published : 27-07-2022

ABSTRACT

The "Harmonious Tune and Rhythm" are music's two ears. Rhythm is what determines the time scale of musical compositions. If the rhythm is wrong, the controls of the music will not be in order. Rhythm is what keeps music under control. In classical music, pitch is equated with mother and rhythm is equated with father. Pitch instruments include string instruments, wind instruments. Rhythmic instruments include the drums, jal tarang, cymbals, and string instruments. Some great geniuses have said that rhythm is the life of music. Through ancient literature, we learn about the formation of leather musical instruments, their structure, and their use. Leather instruments were used in various stages of human life. Musical instruments such as Thannumai (one-headed drum), Muzhavu (tomtom-large drum), Matthalam (big drum) and Mridangam (percussion instrument) have been developed as primary instruments in classical music syllabuses, stage performances and percussion instruments. References to musical instruments such as Thannumai, Mozhavu, Matthalam, and Mridangam are found in literary texts such as 'Tolkaappiyam, Silapathikaram, Pancha Marabu.' In ancient times, tools were made from clay. At present, they make instruments out of glass, wood, and fibre wood. They form joints in the skins of animals. Rice and iron powder are used for the sound. In this period, the names of Tannumai, Muzhavu, and Matthalam are changed to Mritangam. Literary messages of Mridangam, thong used for tying, right side joint, left side joint, method of putting rice, trees used, and words used can be seen in this study.

Keywords: Mridangam, Kanjakkaruvi, Tannumai, Muzhavu

முன்னுரை

இசைக் கருவிகளை உண்டாக்கும் போது மனிதனுக்கு உறுதுணையாக இருந்தது இயற்கையே. மனிதன் எப்போது லய உணர்ச்சியை உணர ஆரம்பித்தானோ அப்போது அவன் காலினால் தரையில் குதித்து ஆடியும், கைகளைத் தட்டியும் நாட்டியத்திற்குத் தாளம் அமைத்தான். இறைவன் ஊழிக் கூத்தாடிய போது டமருகம் ஒலித்தது. அந்த டமருகத்திலிருந்துப் பிறந்த ஒலியிலிருந்தே பின்னர் உயிரினங்கள் தோன்றின என்று புராணச் செய்திகள் கூறிப்பிடுகிறது. இதிலிருந்து உலகம் தோன்றியபோதே உடுக்கை என்ற தாளக்கருவி தோன்றியது என்பது தெரிகிறது (Perumal, 1984).

இறைவன் தாண்டவம் புரிகையில் நந்தி தேவர் மத்தளம் வாசித்ததாக ஒரு வழக்கும் உண்டு. “குடமுழா நந்தீசனை வாசகனாக் கொண்டார்” என்பது தேவாரம். எனவே இசைக்கும் நாட்டியத்துக்கும் மத்தளம் துணைக்கருவி என்பது புலனாகிறது. உடுக்கை, மத்தளம், குடமுழா போன்ற பழங்கருவிகள் நாளடைவில் பலவகைத் தோற்கருவிகளாக வளர்ச்சியடைந்து மக்களின் வாழ்க்கையில் பலவகையில் தொடர்பு கொண்டுள்ளன என்று கூடக் கருத இடமுண்டு என்பதும் ஆய்வுக்குரியது (Perumal, 1984).

மனிதன் வாழ்வு தொடங்கி முடியும் வரை இசைக் கலை தொடர்ந்தே உள்ளது. இசைத்துறையில் லயம் என்பது ஒரு பெரிய அங்கம் வகிக்கிறது. மனிதன் செயல்பாடுகளிலும் வாழ்வியல் நடைமுறைகளிலும் விஞ்ஞானத்திலும் உடல் செயல்பாடுகளிலும் லயம் இணைந்தே உள்ளது என்பதை பல அறிவியல் விஞ்ஞானிகளும் இசை மாமேதைகளும் பல ஆய்வின் மூலம் எடுத்து விளக்கியுள்ளனர்.

இசைக்கலையில் கால அளவு மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். கால அளவைக் குறித்துக்காட்டும் இசைக் கலை அமைப்பே தாளமாகக் கருதப்படுகிறது. ஆகையினால் முறையாகப் பல்வேறு கால அளவைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் பயனாக இசைக்கலையில் பலவகையான தாளங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு தாளத்துக்கும் உரிய கால அளவுகள் விதிமுறைகளாக வகுக்கப் பெற்றுள்ளன.

தமிழர் சங்க காலத்துக்கு முன்பிருந்தே இசைக்கலையில் சிறப்புற்று விளங்கி இருக்க வேண்டும் என்பதைச் சங்கப் பாடல்களைக் கொண்டு உறுதிப்படுத்தலாம். முழவு, தண்ணுமை, துடி, கிணை, பறை முதலிய பலவிதமான தாளவிசைக் கருவிகள் சங்க காலத்தில் இருந்துள்ளன. இத்தகைய கருவிகளை ஏதாவது ஒரு முறையிலேயே தட்டி, கொட்டி வாசித்திருக்க வேண்டும். அந்தமுறையில் தாளவிதிகள் உறுதியாக அமைந்து இருக்கும் என்று நம்பலாம் (Durairaj Iyer Mangudi, 1991).

பண்களுக்குக் கிடைத்த அளவுக்குக் குறிப்புகள் தாளத்தைப் பற்றிக் கிடைக்கவில்லை. தாளவிசைக்கருவிகளை விதவிதமாக உருவாக்கி இசைத்து மகிழ்ந்துள்ளதிலிருந்து அவர்களுடைய ஒலி நுட்பவுணர்வும் தாளக் கட்டுப்பாட்டு அறிவும் நன்கு விளங்கும்.

தாளக்கருவியில் மிகவும் பிரபலமான புகழ்வாய்ந்த இசைக்கருவி மிருதங்கம். இது மிகவும் பழமையான இசைக்கருவி என்பதை பல நூல்கள், பல ஆய்வுகள், பல கல்வெட்டுக்கள் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றது.

கூத்துக் கலையில் தண்ணுமை இசைத்தார்கள் என சிலப்பதிகாரக் குறிப்புகள் கூறுகிறது. பரத நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் நாட்டியத்திற்கு மிருதங்கம் பக்கவாத்தியமாக பயன்படுத்திய குறிப்புகள் உள்ளன. வாய்ப்பாட்டு கச்சேரிகளில், வீணை கச்சேரிகளில், வயலின் கச்சேரிகளில் மிருதங்க இசைக் கருவி பக்கவாத்தியமாக இக்காலத்தில் பயன்படுத்துகின்றனர். தாளவாத்திய கச்சேரிகளில் மிருதங்க இசைக் கருவி முதன்மை இசைக் கருவியாக விளங்குகிறது. மிருதங்க இசைக் கருவி குறித்த செய்திகள் தொடர்பாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

இலக்கியச் செய்திகளில் மிருதங்கம்

முரசு போன்ற தோற்கருவிகளே மிகப் பழமையான இசைக்கருவிகள். இரண்டு முகங்களை கொண்டு இசைக்கப்படும் தோற்கருவிகள் இருமுகக் கருவிகள் என வழங்கப்படுகின்றன. அவ்வகையில் தற்கால இசை அரங்குகளில் கோலோச்சிக் கொண்டிருக்கும் கருவிகளில் மிருதங்கம் சிறப்பு வாய்ந்தது, பிரம்மன், விஷ்ணு, சிவன் ஆகிய மூன்று முதற் கடவுள்களுக்கும் உரியதான மத்தளம், சல்லி, இடக்கை, கரடிகை, பேரிகை, படகம், குடமுழவம் ஆகிய ஏழும் தலைக்கருவியாகும்.

வயிரவன், முருகன், துர்க்கை ஆகிய மூன்று கடவுள்களுக்கும் உரியதான தண்ணுமை, தக்கை, உடுக்கை, தகுணிச்சம், கண்விடு தூம்பு விரலேறு, தமருகம், தடாரி, துடி, உபாங்கி, அமுதகுண்டலி, அந்தரி முழவு ஆகியவை பன்னிரு இடைக்கருவிகளாகும்.

காளி, சாத்தான், காடுகள் ஆகிய மூன்று கடவுள்களுக்கும் உரிய தோற்கருவிகளான பறை, பாகம், சிறுபறை, அடக்கம் ஆகிய நான்கும் கடைக் கருவிகளாகும் என்கிறது பஞ்ச மரபு.

தோற்கருவிகள் தற்கால வகைப்பாடுகள் அவை முழக்கப்படும் தன்மையினால்,

1. கையால் முழக்கப்படுபவை
2. குச்சிகள் கொண்டு தாக்கி முழக்கப்படுபவை
3. கையாலும், குச்சிகள் கொண்டும் முழக்கப்படுபவை
4. கயிறை இழுத்து கையால் இயக்கப்படுபவை

ஒரு பக்கம் அடித்து வாசிப்பதனாலும், மறுபக்கம் தடவி வருடி உராய்வதாலும் முழக்கப்படுவன என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவற்றுள் மிருதங்கம் கையால் இசைக்கப்படுகின்றது,

மத்தளக் கருவி தோன்றிச் செல்வாக்குப் பெறப் பெறத் தண்ணுமை அருகிப்போனது எனலாம். மிகவும் தொன்மை வாய்ந்த பரிபாடல் காலத்தை வைத்துப் பார்க்கும்போது மத்தளம் 4ஆம் அல்லது 5ஆம் நூற்றாண்டில் தோற்றம் பெற்று வளரத் தொடங்கியது எனலாம். வரலாற்று ஆசிரியர்களிடத்திலே பல கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் பரிபாடல் வரை வந்த நூல்களில் மத்தளம் என்ற சொல் இடம்பெறவில்லை. இருப்பினும் பரிபாடலில் “மத்தரி” என்ற சொல்வழக்கு இருக்கின்றது. “முழவு இழிழ் மத்தரி இந்த மத்தரி தான் மத்தளம் எனப்பட்டதோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது. பல்வேறு முழவுக் கருவிகளைக் குறித்துக் காட்டும் தேவாரப்பாடல்களில் மத்தளம் என்ற சொல் இடம்பெறவில்லை. ஆயினும் நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் நாச்சியார் திருமொழியில் “மத்தளம் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றாத” என்ற குறிப்பு இடம்பெறுகின்றது. இது 9ஆம் நூற்றாண்டினது ஆகும். 12ஆம் நூற்றாண்டில் கம்பராமாயணத்தில் ‘மத்தளம் முதலிய வயங்கு பல்லியம்’ சிலப்பதிகாரத்தில் அடியார்க்கு நல்லார் மத்தளத்தில் வடிவம், பயன், சிறப்பு, சொல்லமைப்பு, அரங்கில் அது பெறும் இடம் முதலியவை பற்றி விரிவாக உரைத்துள்ளார். அவற்றில் “களியுமானம் களித்து என்னும் பாடலடிக்கு சிலப்பதிகாரம் அரும்பதவுரை என்னும் அடிக்குறிப்பில் மேற்கோள் காட்டப்படும் ஓர் செய்தி மத்தள வாத்தியம் பற்றியதாகும். ஏட்டுச் சுவடியிலிருந்து பெறப்பட்ட இச்செய்தியானது மத்தள வாத்தியம் மாட்சிமை பெற்று பெரு வழக்கில் இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது (Aalavandhar, 1981).

“மத்தளம் தண்ணுமை இடக்கை சல்லி என

வைத்த நான்கு உத்தமக் கருவி”

என்று அடியார்க்கு நல்லார் தமது மேற்கோள் பாடல் மூலம் சுட்டுவதால் மத்தளம் வேறு, தண்ணுமை வேறு என்ற செய்தியை அறியலாம். ஆகையால் 12ஆம் நூற்றாண்டை ஒட்டிய காலத்தில் உத்தமத் தலைமைக் கருவியாக மத்தளம் நூல்கள் வாயிலாக பேசப்படுகிறது (Aalavandhar, 1981).

“தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப்

பின்வழி நின்றது முழவே”

என்ற யாழ்ப்பாடலின் வழியே அதற்குத்தக்கவாறு தண்ணுமையாகிய மத்தளம் நின்றதென்பதும் இம்மத்தளக் கருவியின் வழியே ‘குடமுழா நின்றது என்றவாறு அரிய முடிகிறது (Somaskandha Sharma, 1989).

சமயம், கல்வெட்டு ஆகிய சான்றுகளில் மிருதங்கம்

15ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி புரிந்த முதலாம் இராசராசன் காலத்துக் கல்வெட்டில் மத்தளம் பற்றிய குறிப்புடன் வேறு பலவும் இடம்பெறுவதைப் பின்வரும் பாடல் சுட்டுவதைக் காணலாம். இது திருவையாறு பஞ்ச நதீஸ்வரர் கோயிலில் உள்ளது.

“செம்பின் மேல் பொன்கடுக்கின பாவை கண்ணாடியில்

ஆடுகிற பாவை ஒன்று மத்தளம் கொட்டுகிற பாவை ஒன்று
உடுக்கை வாசிக்கிற பாவை ஒன்று பாடுகின்ற பாவை ஒன்று
பீடமொன்று உட்படக் கண்ணாடியொன்று நிறை பொன்பதின் பலம்”
என்பதாகும்.

மேலும் மத்தளக்காரர்கள், “முட்டுக்காரர்கள்” என்னும் குறிப்பும் கல்வெட்டில் குறிக்கப்பட்டுள்ளதை அறியலாம் (Mailathur Samy Iyer, 1987).

சிவகாஞ்சியில் திருவேகம்பர் ஆலயத்தில் மூர்த்தங் கொண்டருளும் இலிங்கத்திற்கு “மத்தள மாதவன்” என்று பெயர். நிசைவுக்கு ஆதாரமாகச் சிவனை மத்தள மாதவன் என்ற பெயருடன் இலிங்கவுருவமாகக் கோயில் கொண்டிருக்கின்றார். இவையேயன்றித் தென்னிந்தியாவில் ஆங்காங்கு விளங்கும் சிவாலயங்களில் சிவபெருமான் திருக்கூத்தாடுவது போலவும், திருமால் மத்தளம் கொட்டுவது போலவும், பிரம்மன் கைத்தாளமிடுவது போலவுமுள்ள திருவுருவங்கள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளமை மேற்கூறியவற்றை காட்சிப்படுத்துவனவாக அமைகின்றது.

சங்கீதத்திற்கும், மத்தளக் கருவிக்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றிக் கோகள முனிவர் பின்வருமாறு கூறுவர். “இறைவன் காளியுடன் தாண்டவமாடிய வேளையில் அவருடைய பாதச்சிலம்பு கழன்று மேலெழுந்து பின் கீழ்நோக்கி வந்து, இறைவனின் தோள், தொடை, பாதம் என்னும் அங்கங்களில் பட்டு கீழே விழுந்தது. அந்நேரத்தில் உண்டாக்கிய ஓசை த - தி- தொம் - நம் என்னும் சொற்கட்டுக்களாயின. இக்காலத்தில் மிருதங்கத்தின் அடிப்படை பாடம் த - தி- தொம் - நம் ஆகும், இதன் வாயிலாக மிருதங்கத்திற்கும், மத்தளத்திற்கும் தொடர்பு உள்ளது என்பதை அறிய முடிகிறது.

மிருதங்க வாத்தியத் தோற்றம் வளர்ச்சி நிலை

தண்ணுமை, மத்தளம், மிருதங்கம் இவை மூன்றினதும் உருவ அமைப்பிலே சிறிது மாற்றங்கள் இருப்பினும் அவற்றின் செயற்பாடுகள் ஒன்றானவையென வரலாறுகள் கூறுகின்றன. மிருதங்க வாத்தியத்தினின்று ஒலிக்கும் நாதம் கடவுளர்களை மாத்திரமன்றி மனிதர்கள் படைக்கப்பட்ட உயிரினங்கள் அனைத்தையும் தம்வயமாக்க வல்லது என்பது கண்கூடான உண்மையாகும்.

“சிவநிருத்திய மகாத்மியம்” என்னும் நூல் பிரதோஷ காலத்தில் கயிலை மலையில் சிவபிரான் ஆடிய திருநடனத்திற்குத் திருமால் மத்தளம் கொட்டியதாகக் கூறும். தண்ணுமை, மத்தளம் என்ற பெயர்களால் வழங்கப்பட்ட கருவியே மிருதங்கமென்பது வடமொழியில் காணப்படும் மத்தளம் பற்றிய தியான சுலோகத்தின் “மூர்த்தி த்ரய ஸ்வருபாய - மிருதங்காய நமோமெ”¹³ எனும் அடிகளால் பெறப்படும். பிரமன், விஷ்ணு, மகேஸ்வரன் ஆகிய மும்மூர்த்திகளின் வடிவத்தையுடைய மிருதங்கத்தை வணங்குகின்றேன் என்பது இதனால் பெறப்படும் கருத்தாகும்.

“மர்த்ளேயித்யதி ஸ்ஸப்த, மர்த்தளம்

ம்ருதுரவேணா ஜுஸப்தேன ம்ருதங்க”

என்பதால் பெறப்படும். இதன் பொருளை நோக்குங்கால், ‘ம்ருதுரவேணா: மிருதுத் தன்மையுடையதும், மெதுவாகவும் வாசிப்பதனால் உண்டாகும் இனிமையான ஒலியினாலும் மிருதங்கம் எனப் பெயர் பெற்றது என்பதை அறியலாம் (Mailathur Samy Iyer, 1987). மத்தளம் - மிருதுவான தொனியையும், சுத்தமான, தூய்மையான நாதத்தையுடையதாய் இருக்கும். இவ்வாறு மற்றைய தோற்கருவிகளிலிருந்து ஒலியைவிட இது மிருதுவாகவும், இனிமையாகவும் இருப்பதாலும் மிருதுவான ஓர் அங்கத்திற்கு உவமைப்படுத்தி மிருது + அங்கம் = மிருதங்கம் எனச் சிறப்புப் பெயர் பெற்றதாகக் கொள்ளலாம்.

‘பரத சமுத்திரம்’ எனும் நூலில் “மிருதங்கச் சாணு” எனத்தொடங்கும் சுலோகத்தின் பிரகாரம் சிவாலயங்களில் அர்த்தசாம காலத்தில் இங்கு இன்ன மேளத்தில் (இன்ன எனக் குறிப்பது வாத்தியக் குழுவையும் அச்சந்தர்ப்பத்தையும் குறிப்பதாகும். அதாவது சின்னமேளம் எனப்படும் தேவதாசிகளின்

நடனத்திற்கு பாடகர் உட்படப் பங்குகொள்ளும் குழுவின் வாத்தியங்களில் ஒன்றாக மிருதங்க வாத்தியமும் வாசிப்பது என்பதாகும்) மிருதங்கம் வாசிப்பது எனக் கூறப்படுகின்றது” (Mailathur Samy Iyer, 1987).

மிருதங்கம் பற்றிய குறிப்பு நாககுமார காவியத்தில் நான்காம் சருக்கத்தில் (131-132) போட்டிகள் பற்றிய செய்திகளில் இடம் பெற்றுள்ளது. சுயம்வரமே போட்டிகள் மூலம் நடந்துள்ளது. தென்மதுரை மன்னன் மேகவாகனன் மனைவி இலக்குமி மகள் கிரீமதி அவள் நடனமாடும்பொழுது தன்னை மிருதங்க வாத்தியத்தால் எவனொருவன் கூர்ந்து வாசித்து வெற்றியடைவானோ அவனே தனக்குரிய நாயகனாவான் என வஞ்சினம் செய்ததாகக் குறிப்பு காணப்படுகிறது.

இக்காலத்தில் நாம் பயன்படுத்தும் மிருதங்கம் 22, 23, 24 அங்குலம் என வெவ்வேறு அளவுகளில் பயன்படுத்தி வருகின்றோம். இதை ஸ்ருதியின் அடிப்படையில் ஸ்தாயி மிருதங்கம், தக்கு மிருதங்கம் என்றவாறு அழைக்கப்படுகிறது. மிருதங்கம் தயாரிக்கும் முறை, பயன்படுத்தும் விளக்கம், சாதம் போடும் முறை, பயன்படுத்தும் தோல்கள் போன்றவை குறித்து ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு மிருதங்கத்திற்கே இலக்கணம் வகுத்த பாலக்காட்டு மணி ஐயரின் கண்டுபிடிப்புகள் பற்றிய விளக்கங்களை இணையம் வாயிலாக அவரின் புதல்வரான இராஜா மணி ஐயர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறுகிறார்.

ஆலயங்களில் மிருதங்கமும் ஏனைய வாத்தியங்களும்

மக்கள் அன்றாடம் பார்த்தும், கேட்டும், இரசித்தும் கொண்டிருக்கும் இசைக்குப் பக்கபலமாக விளங்கும் மிருதங்க வாத்தியமானது ஆலயங்களிலே அதன் பணியை இறைவனுக்கும், சமூகத்திற்கும், லோக விருத்திக்கும் அர்ப்பணிக்கின்றது. தென்னாட்டுச் சிவாலயங்களிலே அர்த்தசாமப் பூசை முடிந்து சுவாமி இரவில் பல்லக்கில் எழுந்தருளிப் பள்ளியறைக்குச் செல்லும் போது ஆடலாசிரியன், நாட்டிய மாது, இசைவாணன், சுருதிக்காரன், வீணை வாசிப்போர், புல்லாங்குழல் ஊதுவோர், சதங்கை, தாளக்காரர் ஆகியோர் இசைக்கும், இறைவன் புகழ்பாடல்கட்கும் மிருதங்கம் வாசித்துப் பள்ளியறை சேர்ப்பது தொன்றுதொட்டு இன்று வரை வழக்கத்திலிருந்து வருவதைக் காணலாம்.

மிருதங்கச் சொற்கட்டுகள்

த- தி- தொம்- நம்-   த- தி- தொம்- நம்-
 த- தரி- தி- தரி-   தொம்- தரி- நம்- தரி-
 த- த- தரி- தி- தி- தரி-   தொம்- தொம்- தரி- நம்- நம்- தரி-
 இவ்வாறு அடிப்படை பாடங்கள் தொடங்கும்

பயிற்சி கைகள்

தரி தரி தரி தரி கிட கிட கிட கிட
 தரிகிட கிடதக தகதின தளாந்த

இடது கை பயிற்சி

தொம்- தக தகும்கும் த குகு- தக தகும்கும் த
 குகும்- த தகும்கும் த கும்- த குகு தகும்கும் த

வலது கை பயிற்சி

ந- திம்- கிடதரி   நகதிம்- கிடதரி

திம்திம்- கிடதரி

தகதிம்- கிடதரி

மிருதங்கம் மீட்டு பாடங்கள் வாசிக்கும் முறை

ந-தீம்- ந-தீம்-- ந-தீம்- ந-தீம்-

ந-தீம்- நநதீம்- ந-தீம்- நநதீம்-

ந-தீம்- தரிகிடதீம்- ந-தீம்- தரிகிடதீம்-

நதீம்-த நதீம்-த நதீம்-த நதீம்-த

இவ்வாறு மிருங்கச் சொற்கட்டுகள் பல நிலைகளில் அவரவர் பாணிகளுக்கு ஏற்ற வகையில் அனைத்து தாளங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

முடிவுரை

இந்திய இசைக் கருவியில் பல இசைக் கருவிகள் உள்ளன. செவ்வியலிசையில் தாளக் கருவிகள் நூற்றுக்கணக்கான இசைக் கருவிகள் தோன்றி மறைந்தன. சிலப்பதிகாரக் காலத்திற்கு முன்பு உருவாகிய மிருதங்கமானது பல பரிணாம வளர்ச்சியில், பல மாறுபட்ட பெயர்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு இன்றுவரை மக்கள் பயன்பாட்டில் பெரிதும் முக்கிய இசைக் கருவியாக மிருதங்கம் உள்ளது. மிருதங்க இசைக் கருவியை கூத்துகளுக்கு, நாடகங்களுக்கு, நாட்டிய நாடகத்திற்கு, பரதநாட்டியத்திற்கு, கிராமிய இசைக்கு, மேடைக் கச்சேரிகளுக்கு, செவ்வியலிசைக்கு, வாத்திய இசைக்கு இன்றுவரை பல வித்வான்கள், கலைஞர்கள், கூத்தர்கள் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். இருபது மற்றும் இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் தான் கர்நாடக சங்கீதம் தென்னிந்தியாவில் மட்டுமல்லாது தேசம் முழுவதும் உலகம் முழுவதும் வளர்ச்சியடைந்தது என்பதை பல நூல்கள், ஆய்வுகள், இணையம் மற்றும் ஊடகம் நமக்கு கூறுகின்றது. மிருதங்கம் என்ற இசைக் கருவியில் புதிய சொற்கள், புதிய வளர்ச்சி, வித்தியாசமான கோர்வைகள், வித்தியாசமான சொற்கள், நடைகள், கதி பேதங்கள் இவைகள் அனைத்துமே வளர்ச்சியடைந்தது.

References

- Aalavandhar, R., (1981), Thamizhar Thorkaruvigal, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India.
 Durairaj Iyer Mangudi, (1991), Mrithanga Swapodhini, Moorthy Publications, Chennai, India.
 Mailathur Samy Iyer, V., (1987) Mrithanga Paadhamurai, Annamalai University, Chennai, India.
 Perumal, A.N., (1984), Thamizhar Isai, Araiychi Niruvanam, Chennai, India.
 Somaskandha Sharma, (1989) Mrithanga Sangeetha Sasthiram, Ramanadhan Academy Fine Arts Veliyeedu, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License